

5,6 miliard Kč z vašich daní se Česká armáda chystá doslova vyhodit z okna, za nepotřebná útočná vozidla

- CZ24 News | 9. listopadu 2021

ČESKO: Jak informuje ekonomickydenik.cz, Česká armáda se chystá nakoupit lehká útočná vozidla pro výsadkáře k vyzbrojení výsadkového pluku v Chrudimi za 5,6 miliard korun. Veřejná zakázka na pořízení lehkých útočných vozidel sice nebyla oficiálně vyhlášena, ale už nyní budí značné emoce.

Pozorovatelé kladou otázky: Je normální utrácet tak obrovské peníze na vojenskou techniku, když všechno zdražuje, elektřina, plyn, jídlo, bydlení a nikdo neví, co zítra zdraží? Tyto otázky položil Sputnik vojenskému specialistovi Ladislavu Petrášovi:

„Částečně vám odpovím také otázkou. Proč tak razantně zdražuje elektřina, jídlo, bydlení? Vždyť naše elektrárny vyrábí stejné množství elektrické energie jako v předchozích letech, vždyť naši zemědělci byli schopni bez problémů uživit občany naší republiky a ještě vyvážet svoji produkci na světové trhy. Vždyť v minulosti mladá generace dostávala bezúročné půjčky a novomanželské půjčky a byl pro ně relativní dostatek bytů a ještě zbylo na zahrádky, chaty atd. A stát nežil na dluh. Najednou zjišťujeme, že stát, který si lidé platí ze svých daní proto, aby jim zabezpečil to, na co občané sami nestačí (vzdělání, zdravotní péči, bezpečnost atd.), tak tento stát po občanech vyžaduje stále více a poskytuje stále méně. A to se týká i té vaší otázky ohledně nákupu nové vojenské techniky. Ano, jsem přesvědčen, že do AČR je nezbytné investovat, aby byla schopna plnit úkoly stanovené našimi zákony. Avšak tyto investice musí odpovídat poslání a úkolům naší armády a potřebám pro obranu území ČR. Je tomu tak? Jak stát zabezpečuje obranu ČR? Je AČR schopna splnit úkol postavený ústavním zákonem O bezpečnosti České republiky, kde je napsáno: „Zajištění svrchovanosti a územní celistvosti České republiky, ochrana jejích demokratických základů a ochrana životů, zdraví a majetkových hodnot je základní povinností státu.“ V čl. 3 téhož zákona je uvedeno, že bezpečnost České republiky zajišťují ozbrojené síly. Pokud se podívám na organizační strukturu, velikost, výzbroj, připravenost záloh, zásoby materiálu v AČR, možnosti a schopnosti našeho obranného průmyslu, ochotu, morálku a schopnost občanské veřejnosti atd. bránit svoji vlast, tak to s naplňováním výše uvedeného ústavního zákona nevidím moc optimisticky. Vzpomeňme jen na nákup „slavných“ Pandurů. Dnes již běží vypisování soutěže na nový typ bojových vozidel. To rozhodně nesvědčí o efektivitě v nakládání s rozpočtem AČR, potažmo s penězi daňových poplatníků. V souvislosti s tím musím zmínit i nákup vrtulníků UH-1Y Venom a AH-1Z Viper. Tyto stroje nemá nikdo z evropských členských států NATO. Bude je mít pouze AČR. Co to znamená pro náklady na provoz a výcvik, o které se nemáme s kým rozdělit, si jistě vyhodnotí každý, kdo má alespoň trochu zkušeností v těchto oblastech. V kontextu s tím, co jsem řekl, je těch 5,6 miliardy Kč za lehká útočná vozidla vyhozených z okna. A nejen těch 5,6 miliardy Kč.

Rozhodnutí o těchto vojenských výdajích by měla přijmout nová vláda a nové vedení ministerstva obrany. Jak na tuto zakázku zareaguje nové složení Poslanecké sněmovny? Ale dnes tam prostě nejsou hlasy, které by se obvykle postavily proti zbytečným vojenským výdajům. Nejsou zde žádní zástupci levicových stran, žádní poslanci za KSČM, kteří omezovali nadměrné vojenské výdaje. Kdo bude v této situaci hájit zájmy občanů?

Jak zareaguje nové složení Poslanecké sněmovny, nevím. Snad jen SPD je schopna a ochotna, alespoň verbálně, se k těmto neefektivním výdajům kriticky vyjadřovat. Z vyjádření politických stran, které sestavují novou vládu, jsem pochopil, že se ve všem spoléhají na jiné subjekty, jen ne na vlastní síly. Spoléhají se na EU, která se v posledních letech změnila na byrokratický moloch. A ten si za

jeden z cílů vytkl likvidaci národních států. Dále se spoléhají jen na NATO. Mám však dojem, že si tito noví poslanci (a nejen oni) zapomněli přečíst a hlavně pochopit znění Washingtonské smlouvy (více je známa pod názvem Severoatlantická smlouva). Drtivá většina našich politiků hovoří pouze o čl. 5 této smlouvy o kolektivní obraně. Doporučil bych těmto poslancům, aby se v souvislosti s tímto článkem podívali na naši historickou zkušenost. Kdo nám v době největšího ohrožení naší státnosti přišel na pomoc a kdo nás zradil? Dále bych jim doporučil, aby se také podívali na čl. 1 této Washingtonské smlouvy. Tento článek je totiž jediným, který členské státy k něčemu zavazuje. Cituji: „Smluvní strany se zavazují urovnávat veškeré mezinárodní spory, v nichž mohou být účastny, mírovými prostředky tak, aby nebyl ohrožen mezinárodní mír“, atd. Je naše zahraniční politika v souladu s tímto článkem? Myslím, že ne. Chci doporučit našim poslancům, aby si ověřili, jak některé členské státy NATO (včetně naší ČR) porušují tuto smlouvu svojí činností v některých zahraničních misích. Vždyť zákon O ozbrojených silách ČR jasně deklaruje, že základním úkolem ozbrojených sil je připravovat se k obraně České republiky a bránit ji proti vnějšímu napadení. Chci zdůraznit slova „základním úkolem“, protože AČR musí plnit i další úkoly. Ale základní, hlavní úkol je jen jeden – bránit ČR proti vnějšímu napadení. To neznamena bránit ČR v Afghánistánu, ale znamená to mít schopnost bránit území ČR. A proto na otázku: „Kdo bude v této situaci hájit zájmy občanů?“ musím odpovědět jedinečně tak, že nepředpokládám, že zájmy občanů bude hájit nová garnitura politiků, která zasedla ode dneška v Poslanecké sněmovně. Ochranu zájmu občanů budou muset vzít do svých rukou dříve nebo později sami občané.

Tato vojenská technika, o které mluvíme, by měla být nakupována s ohledem na účast české armády v zahraničních misích. Možná AČR tuto techniku skutečně potřebuje...

Výsadkový pluk, o kterém vzhledem k nákupu lehkých útočných vozidel již byla řeč, je určen primárně pro řešení ofenzivních (útočných) úkolů, případně úkolů v zahraničních misích. Tyto zahraniční mise však, dle mého názoru, nejsou v souladu s posláním naší AČR. Z těchto důvodů vidím existenci výsadkového pluku jako zbytečnou. V rámci obrany území ČR vidím priority ve výstavbě a vyzbrojování AČR v podstatně jiných oblastech, než v nákupu lehkých útočných vozidel pro výsadkový pluk. Bez nich se naše AČR klidně obejde. Podle mého názoru bychom při výstavbě AČR měli vycházet nejen z možností, které má náš stát, ale, jak jsem již řekl, také z našich historických zkušeností. Jednoduše řečeno: pomoc hledej na konci svých paží. Podmínkou ale je to, že naši politici musí dbát na národní zájmy suverénní ČR, národů, které tady žijí. Musí pracovat pro občany, protože oni si politiky platí. Politici jsou v zaměstnaneckém poměru občanů, a ne naopak“.

Zdroj: cz.sputniknews